

Kinh Đại Bát Nhã Ba-La-Mật-Đa
(Trọn bộ 24 tập)

Hán dịch: Tam Tạng Pháp Sư Huyền Trang
Việt dịch: Hòa Thượng Thích Trí Nghiêm
Khảo dịch: Hòa Thượng Thích Thiện Siêu
Sài Gòn - 1998

--- o0o ---

Tập 7
Quyển Thứ 162
Hội Thứ Nhất
Phẩm Sở Lường Công Đức
Thứ 30 – 60

Lại nữa, Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân, vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói Tịnh giới Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tịnh giới Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả hạnh Bồ-tát ma-ha-tát hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì tất cả hạnh Bồ-tát ma-ha-tát, tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát ma-ha-tát không. Tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát ma-ha-tát đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Tịnh giới Ba-la-mật-đa. Đối Tịnh giới Ba-la-mật-đa đây, tất cả hạnh Bồ-tát ma-ha-tát chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tất cả hạnh Bồ-tát ma-ha-tát khá được, huống là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu tịnh giới như thế là tu Tịnh giới Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tịnh giới Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả hạnh Bồ-tát ma-ha-tát hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì tất cả hạnh Bồ-tát ma-ha-tát, tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát ma-ha-tát không. Tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát ma-ha-tát đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Tịnh giới Ba-la-mật-đa. Đối Tịnh giới Ba-la-mật-đa đây, tất cả hạnh Bồ-tát ma-ha-tát chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tất cả hạnh Bồ-tát ma-ha-tát khá được, huống là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu tịnh giới như thế là tu Tịnh giới Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu **Tịnh giới** Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả hạnh Bồ-tát ma-ha-tát hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì tất cả hạnh Bồ-tát ma-ha-tát, tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát ma-ha-tát không. Tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát ma-ha-tát đây **tức** chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Tịnh giới Ba-la-mật-đa. Đối Tịnh giới Ba-la-mật-đa đây, tất cả hạnh Bồ-tát ma-ha-tát chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tất cả hạnh Bồ-tát ma-ha-tát khá được, huống là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu tịnh giới như thế là tu Tịnh giới Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tịnh giới Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tất cả hạnh Bồ-tát ma-ha-tát hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì tất cả hạnh Bồ-tát ma-ha-tát, tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát ma-ha-tát không. Tự tánh tất cả hạnh Bồ-tát ma-ha-tát đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Tịnh giới Ba-la-mật-đa. Đối Tịnh giới Ba-la-mật-đa đây, tất cả hạnh Bồ-tát ma-ha-tát chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tất cả hạnh Bồ-tát ma-ha-tát khá được, huống là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu tịnh giới như thế là tu Tịnh giới Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh Tịnh giới Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân, vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói Tịnh giới Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tịnh giới Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì chư

Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề không. Tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Tịnh giới Ba-la-mật-đa. Đối Tịnh giới Ba-la-mật-đa đây, chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề khá được, huống là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu tịnh giới như thế là tu Tịnh giới Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tịnh giới Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề không. Tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Tịnh giới Ba-la-mật-đa. Đối Tịnh giới Ba-la-mật-đa đây, chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề khá được, huống là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu tịnh giới như thế là tu Tịnh giới Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tịnh giới Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề không. Tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Tịnh giới Ba-la-mật-đa. Đối Tịnh giới Ba-la-mật-đa đây, chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng khá được, **ngã** vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề khá được, huống là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu tịnh giới như thế là tu Tịnh giới Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Tịnh giới Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề không. Tự tánh chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề đây tức chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Tịnh giới Ba-la-mật-đa. Đối Tịnh giới Ba-la-mật-đa đây, chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có chư Phật Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề khá được, huống là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu tịnh giới như thế là tu Tịnh giới Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nọn này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh Tịnh giới Ba-la-mật-đa.

Khi ấy Thiên Đê Thích lại thưa Phật rằng: Bạch Thế Tôn! Vì sao các thiện nam tử, thiện nữ nhân thấy nói vô sở đắc Bồ thí Ba-la-mật-đa, gọi là nói chơn chánh Bồ thí Ba-la-mật-đa?

Phật nói: Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân, vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói Bồ thí Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bồ thí Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán sắc hoặc thường hoặc vô thường, chẳng nên quán thọ tướng hành thức hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì sắc, tự tánh sắc không; thọ tướng hành thức, tự tánh thọ tướng hành thức không. Tự tánh sắc đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thọ tướng hành thức đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Bồ thí Ba-la-mật-đa. Đối Bồ thí Ba-la-mật-đa đây, sắc chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được; thọ tướng hành thức đều chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có sắc thấy khá được, huống là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu bồ thí như thế là tu Bồ thí Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bồ thí Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán sắc hoặc vui hoặc khổ; chẳng nên quán thọ tướng hành thức hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì sắc, tự tánh sắc không; thọ tướng hành thức, tự tánh thọ tướng hành thức không. Tự tánh sắc đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thọ tướng hành thức đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Bồ thí Ba-la-mật-đa. Đối Bồ thí Ba-la-mật-đa đây, sắc chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được; thọ tướng hành thức đều chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây

hãy không có sắc thấy khá được, hưởng là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu bố thí như thế là tu Bố thí Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bố thí Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán sắc hoặc ngã hoặc vô ngã; chẳng nên quán thọ tướng hành thức hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì sắc, tự tánh sắc không; thọ tướng hành thức, tự tánh thọ tướng hành thức không. Tự tánh sắc đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thọ tướng hành thức đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Bố thí Ba-la-mật-đa. Đối Bố thí Ba-la-mật-đa đây, sắc chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được; thọ tướng hành thức đều chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có sắc thấy khá được, hưởng là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu bố thí như thế là tu Bố thí Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bố thí Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán sắc hoặc tịnh hoặc bất tịnh, chẳng nên quán thọ tướng hành thức hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì sắc, tự tánh sắc không; thọ tướng hành thức, tự tánh thọ tướng hành thức không. Tự tánh sắc đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thọ tướng hành thức đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Bố thí Ba-la-mật-đa. Đối Bố thí Ba-la-mật-đa đây, sắc chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được; thọ tướng hành thức đều chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có sắc thấy khá được, hưởng là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu bố thí như thế là tu Bố thí Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh Bố thí Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân, vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói Bố thí Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bố thí Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhãn xứ hoặc thường hoặc vô thường, chẳng nên quán nhĩ tỷ thiết thân ý xứ hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì nhãn xứ, tự tánh nhãn xứ không; nhĩ tỷ thiết thân ý xứ, tự tánh nhĩ tỷ thiết thân ý xứ không. Tự tánh nhãn xứ đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh nhĩ tỷ thiết thân ý xứ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Bố thí Ba-la-mật-đa. Đối Bố thí Ba-la-mật-đa đây, nhãn xứ chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được; nhĩ tỷ thiết thân ý xứ đều chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhãn xứ thấy khá được, hưởng là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu bố thí như thế là tu Bố thí Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bố thí Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhãn xứ hoặc vui hoặc khổ, chẳng nên quán nhĩ tỷ thiết thân ý xứ hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì nhãn xứ, tự tánh nhãn xứ không; nhĩ tỷ thiết thân ý xứ, tự tánh nhĩ tỷ thiết thân ý xứ không. Tự tánh nhãn xứ đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh nhĩ tỷ thiết thân ý xứ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Bố thí Ba-la-mật-đa. Đối Bố thí Ba-la-mật-đa đây, nhãn xứ chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được; nhĩ tỷ thiết thân ý xứ đều chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhãn xứ thấy khá được, hưởng là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu bố thí như thế là tu Bố thí Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bố thí Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhãn xứ hoặc ngã hoặc vô ngã, chẳng nên quán nhĩ tỷ thiết thân ý xứ hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì nhãn xứ, tự tánh nhãn xứ không; nhĩ tỷ thiết thân ý xứ, tự tánh nhĩ tỷ thiết thân ý xứ không. Tự tánh nhãn xứ đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh nhĩ tỷ thiết thân ý xứ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Bố thí Ba-la-mật-đa. Đối Bố thí Ba-la-mật-đa đây, nhãn xứ chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được; nhĩ tỷ thiết thân ý xứ đều chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhãn xứ thấy khá được, hưởng là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu bố thí như thế là tu Bố thí Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bố thí Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhãn xứ hoặc tịnh hoặc bất tịnh, chẳng nên quán nhĩ tỷ thiết thân ý xứ hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì nhãn xứ, tự

tánh nhân xứ không; nhĩ tử thiệt thân ý xứ, tự tánh nhĩ tử thiệt thân ý xứ không. Tự tánh nhân xứ đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh nhĩ tử thiệt thân ý xứ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Bồ thí Ba-la-mật-đa. Đối Bồ thí Ba-la-mật-đa đây, nhân xứ chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được; nhĩ tử thiệt thân ý xứ đều chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhân xứ thấy khá được, huống là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu bồ thí như thế là tu Bồ thí Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh Bồ thí Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân, vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói Bồ thí Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Người nên tu Bồ thí Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán sắc xứ hoặc thường hoặc vô thường, chẳng nên quán thanh hương vị xúc pháp xứ hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì sắc xứ, tự tánh sắc xứ không; thanh hương vị xúc pháp xứ, tự tánh thanh hương vị xúc pháp xứ không. Tự tánh sắc xứ đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thanh hương vị xúc pháp xứ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Bồ thí Ba-la-mật-đa. Đối Bồ thí Ba-la-mật-đa đây, sắc xứ chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được; thanh hương vị xúc pháp xứ **đều** chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có sắc xứ thấy khá được, huống là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu bồ thí như thế là tu Bồ thí Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Người nên tu Bồ thí Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán sắc xứ hoặc vui hoặc khổ; chẳng nên quán thanh hương vị xúc pháp xứ hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì sắc xứ, tự tánh sắc xứ không; thanh hương vị xúc pháp xứ, tự tánh thanh hương vị xúc pháp xứ **không**. Tự tánh sắc xứ đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thanh hương vị xúc pháp xứ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Bồ thí Ba-la-mật-đa. Đối Bồ thí Ba-la-mật-đa đây, sắc xứ chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được; thanh hương vị xúc pháp xứ **đều** chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có sắc xứ thấy khá được, huống là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu bồ thí như thế là tu Bồ thí Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Người nên tu Bồ thí Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán sắc xứ hoặc ngã hoặc vô ngã, chẳng nên quán thanh hương vị xúc pháp xứ hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì sắc xứ, tự tánh sắc xứ không; thanh hương vị xúc pháp xứ, tự tánh thanh hương vị xúc pháp xứ không. Tự tánh sắc xứ đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thanh hương vị xúc pháp xứ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Bồ thí Ba-la-mật-đa. Đối Bồ thí Ba-la-mật-đa đây, sắc xứ chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được; thanh hương vị xúc pháp xứ **đều** chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có sắc xứ thấy khá được, huống là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu bồ thí như thế là tu Bồ thí Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Người nên tu Bồ thí Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán sắc xứ hoặc tịnh hoặc bất tịnh, chẳng nên quán thanh hương vị xúc pháp xứ hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì sắc xứ, tự tánh sắc xứ không; thanh hương vị xúc pháp xứ, tự tánh thanh hương vị xúc pháp xứ không. Tự tánh sắc xứ đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thanh hương vị xúc pháp xứ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Bồ thí Ba-la-mật-đa. Đối Bồ thí Ba-la-mật-đa đây, sắc xứ chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được; thanh hương vị xúc pháp xứ **đều** chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có sắc xứ thấy khá được, huống là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu bồ thí như thế là tu Bồ thí Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh Bồ thí Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân, vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói Bồ thí Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Người nên tu Bồ thí Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhân giới hoặc thường hoặc vô thường; chẳng nên quán sắc giới, nhân thức giới và nhân xúc, nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì nhân giới, tự tánh

nhân giới không; sắc giới, nhân thức giới và nhân xúc, nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ, tự tánh sắc giới cho đến nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Tự tánh nhân giới đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh sắc giới cho đến nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Bồ thí Ba-la-mật-đa. Đối Bồ thí Ba-la-mật-đa đây, nhân giới chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được; sắc giới cho đến nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ đều chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhân giới thấy khá được, hưởng là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu bồ thí như thế là tu Bồ thí Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bồ thí Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhân giới hoặc vui hoặc khổ; chẳng nên quán sắc giới, nhân thức giới và nhân xúc, nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì nhân giới, tự tánh nhân giới không; sắc giới, nhân thức giới và nhân xúc, nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ, tự tánh sắc giới cho đến nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Tự tánh nhân giới đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh sắc giới cho đến nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Bồ thí Ba-la-mật-đa. Đối Bồ thí Ba-la-mật-đa đây, nhân giới chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được; sắc giới cho đến nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ đều chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhân giới thấy khá được, hưởng là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu bồ thí như thế là tu Bồ thí Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bồ thí Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhân giới hoặc ngã hoặc vô ngã; chẳng nên quán sắc giới, nhân thức giới và nhân xúc, nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì nhân giới, tự tánh nhân giới không; sắc giới, nhân thức giới và nhân xúc, nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ, tự tánh sắc giới cho đến nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Tự tánh nhân giới đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh sắc giới cho đến nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Bồ thí Ba-la-mật-đa. Đối bồ thí Ba-la-mật-đa đây, nhân giới chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được; sắc giới cho đến nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ đều chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhân giới thấy khá được, hưởng là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu bồ thí như thế là tu Bồ thí Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bồ thí Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhân giới hoặc tịnh hoặc bất tịnh; chẳng nên quán sắc giới, nhân thức giới và nhân xúc, nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì nhân giới, tự tánh nhân giới không; sắc giới, nhân thức giới và nhân xúc, nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ, tự tánh sắc giới cho đến nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Tự tánh nhân giới đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh sắc giới cho đến nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Bồ thí Ba-la-mật-đa. Đối Bồ thí Ba-la-mật-đa đây, nhân giới chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được; sắc giới cho đến nhân xúc làm duyên sanh ra các thọ đều chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhân giới thấy khá được, hưởng là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu bồ thí như thế là tu Bồ thí Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh Bồ thí Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân, vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói Bồ thí Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bồ thí Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhĩ giới hoặc thường hoặc vô thường; chẳng nên quán thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc, nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì nhĩ giới, tự tánh nhĩ giới không; thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc, nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ, tự tánh thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Tự tánh nhĩ **giới** đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Bồ thí Ba-la-mật-đa. Đối Bồ thí Ba-la-mật-đa đây, nhĩ giới chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được; thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ đều chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhĩ giới

thầy khá được, hưởng là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu bố thí như thế là tu Bồ thí Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bồ thí Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhĩ giới hoặc vui hoặc khổ; chẳng nên quán thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc, nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì nhĩ giới, tự tánh nhĩ giới không; thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc, nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ, tự tánh thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Tự tánh nhĩ giới đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Bồ thí Ba-la-mật-đa. Đối Bồ thí Ba-la-mật-đa đây, nhĩ giới chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được; thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ đều chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhĩ giới thầy khá được, hưởng là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu bố thí như thế là tu Bồ thí Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bồ thí Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhĩ giới hoặc ngã hoặc vô ngã; chẳng nên quán thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc, nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì nhĩ giới, tự tánh nhĩ giới không; thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc, nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ, tự tánh thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Tự tánh nhĩ giới đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Bồ thí Ba-la-mật-đa. Đối Bồ thí Ba-la-mật-đa đây, nhĩ giới chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được; thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ đều chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhĩ giới thầy khá được, hưởng là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu bố thí như thế là tu Bồ thí Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bồ thí Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán nhĩ giới hoặc tịnh hoặc bất tịnh; chẳng nên quán thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc, nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì nhĩ giới, tự tánh nhĩ giới không; thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc, nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ, tự tánh thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Tự tánh nhĩ giới đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Bồ thí Ba-la-mật-đa. Đối Bồ thí Ba-la-mật-đa đây, nhĩ giới chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được; thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ đều chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có nhĩ giới thầy khá được, hưởng là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu bố thí như thế là tu Bồ thí Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh Bồ thí Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân, vì kế phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói Bồ thí Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bồ thí Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tỷ giới hoặc thường hoặc vô thường; chẳng nên quán hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc, tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì tỷ giới, tự tánh tỷ giới không; hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc, tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ, tự tánh hương giới cho đến tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Tự tánh tỷ giới đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh hương giới cho đến tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Bồ thí Ba-la-mật-đa. Đối Bồ thí Ba-la-mật-đa đây, tỷ giới chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được; hương giới cho đến tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ đều chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tỷ giới thầy khá được, hưởng là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu bố thí như thế là tu Bồ thí Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bồ thí Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tỷ giới hoặc vui hoặc khổ; chẳng nên quán hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc, tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì tỷ giới, tự tánh tỷ giới không; hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc, tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ, tự tánh hương giới cho đến tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Tự

tánh tử giới đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh hương giới cho đến tử xúc làm duyên sanh ra các thọ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Bồ thí Ba-la-mật-đa. Đối Bồ thí Ba-la-mật-đa đây, tử giới chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được; hương giới cho đến tử xúc làm duyên sanh ra các thọ đều chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tử giới thấy khá được, huống là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu bồ thí như thế là tu Bồ thí Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bồ thí Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tử giới hoặc ngã hoặc vô ngã; chẳng nên quán hương giới, tử thức giới và tử xúc, tử xúc làm duyên sanh ra các thọ hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì tử giới, tự tánh tử giới không; hương giới, tử thức giới và tử xúc, tử xúc làm duyên sanh ra các thọ; tự tánh hương giới cho đến tử xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Tự tánh tử giới đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh hương giới cho đến tử xúc làm duyên sanh ra các thọ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Bồ thí Ba-la-mật-đa. Đối Bồ thí Ba-la-mật-đa đây, tử giới chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được; hương giới cho đến tử xúc làm duyên sanh ra các thọ đều chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tử giới thấy khá được, huống là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu bồ thí như thế là tu Bồ thí Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bồ thí Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán tử giới hoặc tịnh hoặc bất tịnh; chẳng nên quán hương giới, tử thức giới và tử xúc, tử xúc làm duyên sanh ra các thọ hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì tử giới, tự tánh tử giới không; hương giới, tử thức giới và tử xúc, tử xúc làm duyên sanh ra các thọ, tự tánh hương giới cho đến tử xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Tự tánh tử giới đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh hương giới cho đến tử xúc làm duyên sanh ra các thọ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Bồ thí Ba-la-mật-đa. Đối Bồ thí Ba-la-mật-đa đây, tử giới chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được, hương giới cho đến tử xúc làm duyên sanh ra các thọ đều chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có tử giới thấy khá được, huống là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu bồ thí như thế là tu Bồ thí Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh Bồ thí Ba-la-mật-đa.

Lại nữa, Kiều Thi Ca! Nếu các thiện nam tử thiện nữ nhân, vì kẻ phát tâm Vô thượng Bồ-đề tuyên nói Bồ thí Ba-la-mật-đa, tác lời như vậy: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bồ thí Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán thiết giới hoặc thường hoặc vô thường; chẳng nên quán vị giới, thiết thức giới và thiết xúc, thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ hoặc thường hoặc vô thường. Vì có sao? Vì thiết giới, tự tánh thiết giới không; vị giới, thiết thức giới và thiết xúc, thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ, tự tánh vị giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Tự tánh thiết giới đây, tức chẳng phải tự tánh; tự tánh vị giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Bồ thí Ba-la-mật-đa. Đối Bồ thí Ba-la-mật-đa đây, thiết giới chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được; vị giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ đều chẳng khá được, thường vô thường kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có thiết giới thấy khá được, huống là có thường cùng vô thường kia. Nếu người năng tu bồ thí như thế là tu Bồ thí Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bồ thí Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán thiết giới hoặc vui hoặc khổ; chẳng nên quán vị giới, thiết thức giới và thiết xúc, thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ hoặc vui hoặc khổ. Vì có sao? Vì thiết giới, tự tánh thiết giới không; vị giới, thiết thức giới và thiết xúc, thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ, tự tánh vị giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Tự tánh thiết giới đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh vị giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Bồ thí Ba-la-mật-đa. Đối Bồ thí Ba-la-mật-đa đây, thiết giới chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được; vị giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ đều chẳng khá được, vui cùng khổ kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có thiết giới thấy khá được, huống là có vui cùng khổ kia. Nếu người năng tu bồ thí như thế là tu Bồ thí Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bồ thí Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán thiết giới hoặc ngã hoặc vô ngã; chẳng nên quán vị giới, thiết thức giới và thiết xúc, thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ hoặc ngã hoặc vô ngã. Vì có sao? Vì thiết giới, tự tánh thiết giới không; vị giới, thiết thức giới và thiết xúc, thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ, tự tánh vị giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Tự tánh thiết giới đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh vị giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Bồ thí Ba-la-mật-đa. Đối Bồ thí Ba-la-mật-đa đây, thiết giới chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được; vị giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ đều chẳng khá được, ngã vô ngã kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có thiết giới thấy khá được, huống là có ngã cùng vô ngã kia. Nếu người năng tu bồ thí như thế là tu Bồ thí Ba-la-mật-đa.

Lại tác lời này: Thiện nam tử! Ngươi nên tu Bồ thí Ba-la-mật-đa, chẳng nên quán thiết giới hoặc tịnh hoặc bất tịnh; chẳng nên quán vị giới, thiết thức giới và thiết xúc, thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ hoặc tịnh hoặc bất tịnh. Vì có sao? Vì thiết giới, tự tánh thiết giới không; vị giới, thiết thức giới và thiết xúc, thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ, tự tánh vị giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ không. Tự tánh thiết giới đây tức chẳng phải tự tánh, tự tánh vị giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ đây cũng chẳng phải tự tánh. Nếu chẳng phải tự tánh, tức Bồ thí Ba-la-mật-đa. Đối Bồ thí Ba-la-mật-đa đây, thiết giới chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được; vị giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ đều chẳng khá được, tịnh bất tịnh kia cũng chẳng khá được. Sở vì sao? Vì trong đây hãy không có thiết giới thấy khá được, huống là có tịnh cùng bất tịnh kia. Nếu người năng tu bồ thí như thế là tu Bồ thí Ba-la-mật-đa.

Kiều Thi Ca! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân này tác những thuyết đây, đây là tuyên nói chơn chánh Bồ thí Ba-la-mật-đa.

--- o0o ---